

TIEN BIJBELSE AMBTSDRAGERS

9. DE LIEFDEVOLLE AMBTSDRAGER: JOHANNES

'De leerling van wie Jezus hield'

Wie was de schrijver van de Eerste Brief van Johannes? In heel het boekje is zijn naam niet te vinden. Het heeft trouwens de normale briefvorm niet. Zo heeft het geen opschrift. Ook geen slotgroet. De geadresseerden worden niet genoemd. Wel heten ze "gezalfden", dus Christenen. Het boekje is meer een herderlijk schrijven dan een brief.

De schrijver introduceert zichzelf als "ooggetuige" van Jezus. Sinds overoude tijden geldt de discipel - apostel Johannes als de auteur. De schrijftrant komt overeen met die van het naar hem genoemde Evangelie. Het heet dat Johannes, "de leerling van wie Jezus hield", op zeer hoge leeftijd gestorven is in Klein-Azië. Sommigen veronderstellen dat zijn boeken op schrift zijn gezet door zijn leerlingen. Hoe dan ook: de schrijver van I Johannes was een gezaghebbend man. Hij moet als een invloedrijke ambtsdrager beschouwd worden voor de eerste Christengemeenten in de apostolische tijd. Willen we deze ambtsdrager kennen, dan moeten we dat opmaken uit wat en hoe hij schrijft.

Thema's

I Johannes heeft een meervoudige thematiek.

Ten eerste treft ons het *vermaan* van deze ambtsdrager. Johannes vermaant zijn lezers zich te houden aan Gods geboden zoals Christus die deed horen. Hij citeert veel uitspraken van Jezus. Uit het houden van de geboden kan men opmaken of men werkelijk in eenheid met hem leeft.

Ten tweede verkondigt de schrijver de *verzoening* door Christus. Zijn bloed reinigt ons van alle zonden, verzekert Johannes. Hij laat ook zien, dat deze verzoening geldingskracht heeft voor de hele wereld. Een universele visie!

Ten derde poneert hij met kracht dat Jezus de *Zoon van God* is. Daarin keert hij zich tegen de dwaalleer van zijn dagen. Hij aarzelt niet de aanhangers van deze leer "antichristen" te noemen, een typisch johanneïsch woord.

Ook toen al was de christologie onderwerp van intense discussie in de gemeenten, net als vandaag. Wie is Jezus? Er werd verkondigd, dat Christus "niet in het vlees was gekomen". Daarmee wilde men zeggen dat de mens Jezus van Nazareth niets te maken had met de hemelse Heer. Deze gedachte was verkant in strijd met het woord in het Evangelie naar Johannes: "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond". Het samengaan van het onzichtbaar-goddelijke en het zichtbaar-menselijke of vleselijke bestaan werd door velen in de toenmalige Hellenistische wereld ondenkbaar en onmogelijk geacht. Voor Johannes echter ligt dat heel anders. Heeft hijzelf het Woord des levens niet "gezien", "gehoord", "getast"?

Een vierde thema is het *geloof*. Johannes ervaart het geloof als een enorme kracht, een wereldoverwinnende energie. Bovendien is het geloof volhardend en standvastig. Hij roept zijn lezers op om zich niet te laten misleiden. Gods wil doen en rechtvaardig leven is zelfs eeuwig leven!

Ook moeten zijn lezers kritisch zijn en "de geesten beproeven of ze uit God zijn".

Er staan nog veel meer vermaningen, troostwoorden, opwekkingen in deze "encycliek"

I Johannes. De schrijver komt daarin op ons toe als een man, die opwekt zuiver te zijn in de leer, trouw in het geloof en kritisch naar de wereld. Stuk voor stuk eigenschappen die voor ambtsdragers van alle tijden, ook voor onze tijd, richtinggevend zijn.

Liefde

Toch is daarmee het belangrijkste over Johannes nog niet naar voren gebracht. Dat is de *liefde*. Meer dan in welk Bijbelboek ook bespeelt dit geschrift het thema liefde. Deze apostel gaat daarin het verst van allemaal. Hij heeft het hart van zijn God onderzocht. Zijn ervaringen met Jezus Christus, met Gods Geest en zijn inzichten in Gods beloften en geboden brengen hem tot een buitengewone geloofsuitpraak: *God is liefde*. Ondanks alle vragen en twijfels over Gods wezen is dat zijn zekerheid. Ook zijn uitgangspunt, zijn grond, zijn levenskracht. De zending van Zijn Zoon is van Gods liefde het aller-duidelijkste bewijs. "Zo lief had God de wereld...."

Maar als dan Gods liefde de grond van ons heil en de aard van zijn wezen uitmaakt, dan is liefde ook een kenmerk van "ieder die uit God geboren is"! Liefde tot *God*, die ons tot nieuwe mensen maakt. Liefde ook tot de broeder en zuster, de *naaste*. Die twee uitingen van liefde zijn voor Johannes één geheel. Deze man heeft God en zijn naasten zeer lief. Johannes mag genoemd worden "de liefdevolle ambtsdrager". Hij wordt ook wel genoemd "de apostel der liefde".

En vooral daarin is deze Bijbelschrijver een voorganger en voorbeeld voor iedere ambtsdrager in Christus' gemeente. Ambtsdrager - je kunt het niet zijn zonder liefde.

Ik hoorde de vroeger bekende hoofdlegerpredikant Ds. Sillevius Smitt eens zeggen tegen aanstaande ambtsdragers (theologische studenten): heb God lief, heb de bijbel lief, heb je partner lief en heb je gemeente lief. Zonder liefde kun je er beter niet aan beginnen....